

De Soroptimist

JAARGANG 92 NR.1 | APRIL 2025

**Katern:
Power-
Vrouwen in
Afghanistan
en Irak**

p.20

**Power-
Vrouwen in
Rotterdam
e.o.**

p.4

**Power-
Vrouwen in
geldzaken**

p.15

**Power-
Vrouwen bij
Trees4Life**

p.32

Overal zijn PowerVrouwen

Impact maken met jezelf

door Dirry Heijink, Uniepresident • foto: privé

Wat zijn wij goed in het laten zien van onszelf! Je kunt niet aan gras trekken om het harder te laten groeien, maar wel zorgen voor een goede basis en randvoorwaarden. Zichtbaar maken waar je voor staat, letterlijk naar buiten treden, is voor Soroptimisten zo'n voorwaarde. Een aantrekkelijk programma voor en met leden. Meedoen aan demonstraties op Internationale Vrouwendag. Misschien interesseert het geen enkele man, maar het maakt onze zorgen zichtbaar en het geeft je als deelnemer energie die extra stappen te zetten die zo hard nodig zijn voor de verbetering van vrouwenrechten. Loop je mee of liever niet? Daarover discussiëren maakt zichtbaar waar jouw kracht ligt. En vanuit je eigen kracht maak jij op jouw manier het verschil.

Nu er in de wereld zoveel niet goed gaat, wordt werken vanuit onze kracht nog belangrijker. Waar kunnen wij wél impact maken? Waar staan wij voor? De overstap van ons berichtenverkeer van Whatsapp naar Signal is zo'n voorbeeld. Het geeft gedoe, het gemak en het vertrouwde loslaten. We laten hiermee zien aan elkaar waar wij voor staan: we willen ons distantiëren van Meta's werkwijze. Je hoeft het er niet mee eens te zijn, maar de emotionele redenen deze overstap te maken wegen voor mij, en velen met mij, op tegen de rationele redenen. De kracht van samen ervoor willen gaan. Geen zoet zonder zuur. ■

20

*Voorpagina:
Inspirada 2025
in Rotterdam*

4 Inspirada 2025
in Rotterdam

8 Landelijk netwerk
slachtoffers
seksueel geweld

11 Cava-actie

11 Column
Vrouwenrechtswinkel

12 Vrouwenfonds

15 Laat je geld voor je werken

18 Babymelkindustrie
misbruikt
emancipatieagenda

20 Engelse les voor
Afghaanse meisjes

23 Op missie in Afghanistan
met Angelique

26 Angela in actie
voor Jezidi-meisjes

26 De Boekenclub

29 Meta Kehr

32 Trees4life

35 Wouke aan het woord

23

32

promi

26

Inspirada 2025: Ontdek Rotterdam!

Zaterdag
14 juni 2025

Zaterdag 14 juni 2025 is het zover. De Inspirada 2025 komt naar Rotterdam! Vier clubs: Rotterdam, Beneden Maas, Hoekse Waard IJsselmonde en Rotterdam-Schieland organiseren de jaarlijkse landelijke zomerbijeenkomst Inspirada. Wij nodigen je uit om aanwezig te zijn in het mooie Hofpleintheater, op loopafstand van het Centraal Station, waar alle uitvoeringen van de jeugd theaterschool plaatsvinden.

Dagprogramma 14 juni

10.00 – 12.30 uur	plenaire vergadering
12.30 – 13.15 uur	lunch / start middagprogramma
13.15 – 16.00 uur	workshops
16.00 / 16.30 uur	inloop afsluitende borrel met verrassing
17.30 uur	einde

◀ *locatie: Hofpleintheater aan het Benthemplein 13*

Rotterdam viert in 2025 het jaar van de Rotterdamse vrouw. Het is in 2025 een halve eeuw geleden dat de Verenigde Naties het Internationale Jaar van de Vrouw uitriepen. Een inspirerende aanleiding om onverdeelde aandacht te geven aan de vrouwen in Rotterdam. Hun daden en woorden, plannen en positie, strijd en solidariteit, visie en voorbeelden, legacy en levenskracht. En wat mooi om dit te combineren met de Inspirada! Het thema voor de Inspirada van dit jaar is dan ook: **Sterke Vrouwen**.

Daarnaast vieren wij ook een drietal **jubilea**. Club Rotterdam bestaat 95 jaar. Club Beneden Maas bestaat 70 jaar en de stad Schiedam bestaat 750 jaar.

Het middagprogramma is gevuld met zeer veel **workshops** die of met Sterke Vrouwen of met de omgeving van Rotterdam te maken hebben.

Een sneakpreview

Wat te denken van een inspirerende excursie door architectuur- en kunststad Rotterdam?

Of een inspirerende lezing over Natuurinclusieve Landbouw op de **Floating Farm?** (dit mag je niet missen!).

Of een kijkje bij de **Vrouwen in de Haven** op een zeer inspirerende locatie?

Daarnaast komen er nog meer workshops waarbij creativiteit, kennis en ervaring bijdragen aan een programma dat voor ieder wat

biedt. Kom en vind inspiratie en voel je verbonden met andere 'sterke' vrouwen. Maar dit is nog niet alles. De organisatie is een samenwerking aangegaan met **Simavi**. Een van de projecten van Simavi is 'geen seks voor water'. Dit vond de organisatie zo'n mooi project dat zij besloten hebben tijdens de Inspirada op diverse momenten en plekken hiervoor aandacht te vragen. Wij zullen nog niet alles verklappen maar Simavi maakt onderdeel uit van de vergadering, de lunch en de borrel. Lees meer Simavi op hun website (scan hiervoor QR-code 1 op achterzijde magazine).

▲ *Op de Floating Farm vind een lezing plaats over Natuurinclusieve Landbouw*

Ben je al nieuwsgierig geworden? Schrijf je dan snel voor de Inspirada en de workshops want **vol is vol!**

Aanmelden

Je kunt je nu al aanmelden. En als je snel bent, betaal je minder voor je deelname. Na 15 april sluiten de **early-bird**-aanmeldingen. Aanmelden kan via de Inspirada 2025-pagina op soroptimist.nl (QR-code 2 op de achterzijde van dit magazine).

Donatie Simavi

Op de aanmeldpagina vind je tevens de mogelijkheid om een donatie te doen voor Simavi. Klik daarvoor op de blauwe knop. We zijn je er zeer dankbaar voor! Overigens is er tijdens de Inspirada ook nog gelegenheid om een donatie te doen.

Marie Muntendam Fonds

Wist je trouwens dat als je wat krap bij kas zit en toch wil deelnemen

je hiervoor een aanvraag kan doen bij ons Marie Muntendam Fonds? Schroom niet dat te doen. Voor meer informatie over dit fonds scan je QR-code 3.

Dit jaar hebben wij ook rekening gehouden met onze **jonge Soroptimisten**. Ben je niet ouder dan 30 jaar, dan heb je recht op een speciaal tarief. Ook hiervoor geldt: wie het eerst komt, wie het eerst maalt, want

vol is echt vol. Schrijf je dus snel in om hiervan te kunnen profiteren!

Om alvast in de stemming te komen kun je op YouTube onze promotiefilm bekijken (via QR-code 4).

Namens de organiserende Soroptimisten van club Rotterdam, club Beneden Maas, club Rotterdam-Schieland en club Hoeksche Waard IJsselmonde: graag tot ziens! ■

Nothing about us without us – Landelijk netwerk voor getroffenen van seksueel geweld i.o.

door Sonja Graansma en club Arnhem • foto's: privé

Arnhemse Soroptimist Sonja vertelde ons haar verhaal over haar ervaring met verkrachting. Via haar Netwerk voor Getroffenen wil zij slachtoffers van seksueel geweld en seksueel grensoverschrijdend gedrag tot steun te zijn. Met dit artikel vraagt club Arnhem graag aandacht en steun voor Sonja's initiatief.

“Bestaat er zoiets als een clubhuis, een ontmoetingsplek voor slachtoffers en naasten, waar je ook professionele hulp kan vinden? Deze vraag stelde ik mezelf toen ik in 2003, op 20-jarige leeftijd, laat in de avond op straat slachtoffer werd van verkrachting

door een voor mij onbekende dader. Onderweg van mijn vriend naar huis sprong een in het zwart gehulde man voor mijn fiets en greep mijn stuur vast. Hij dwong me onder bedreiging van een mes om mee te lopen naar een plek buiten het zicht van de doorgaande weg, waar hij mij vervolgens verkrachtte. Ik verloor mijn geloof in controle en veiligheid en nam

op dat moment in mijn hoofd afscheid van mijn familie en vriend.”

Je staat er helemaal alleen voor
“Naast dat plotselinge verlies van controle en veiligheid verloor ik ook een gevoel van verbinding met mezelf en mijn familie. De inslag van alle emoties, vooral angst, verdriet en wanhoop, resulteerde in stilzwijgen van beide kanten.

▲ Sonja zet zich in voor een centraal platform voor getroffenen van seksueel geweld

Bang om verdriet bij mijn ouders en andere dierbaren te zien, ze zich ongemakkelijk te laten voelen of een verkeerde reactie te krijgen, hield ik mijn mond. Ik stond er voor mijn gevoel alleen voor. Tegelijkertijd hadden mijn naasten geen idee hoe groot de impact op mij was en wat ik nodig had. Nu weet ik dat wel: voorlichting, ondersteuning en ruimte voor verbinding met hen en lotgenoten. Dit had mij kunnen helpen in het terugvinden van (verbinding met) mezelf.”

Inspiratiebron

Ik ga even terug in de tijd. Eind juni 2014 stap ik met mijn broer een verslavingskliniek binnen. We gaan een informatiebijeen-

komst bijwonen voor naasten van verslaafden. Het gebouw waar we zojuist naar binnen zijn gelopen, ligt midden in de natuur. Door het zwarte hek is vanaf de weg niet te zien wat er achter de schermen gebeurt. Het grote gebouw is omringd door een prachtig aangelegde tuin met een grote vijver en een basketbalveld. Je stapt zo een andere wereld binnen. Hier treft mij de combinatie van gecentraliseerde hulp en ruimte voor verbinding.

Deze kliniek biedt een intensief programma om aan het herstel van je dierbare te werken én biedt een familieprogramma. Er is een nazorgtraject waar je als naaste bij betrokken wordt en er zijn vier-je-herstelweekenden. Daar

kun je stilstaan bij herstel, samen met lotgenoten en hun dierbaren. In alles voel ik: hier draait het om liefde, begrip en verbinding. Ik voel daarmee ook pijnlijk wat ik gemist heb na de verkrachting, want wat voelde ik mij alleen in de maanden en jaren na die donkere nacht.”

Delen van emoties

“Pas toen ik in 2016 mijn eigen verhaal uitbracht in een boek, kon ik met mijn familie iets delen van al mijn emoties. Voor het eerst voerde ik gesprekken waarin ook zij konden vertellen wat die hele periode met hen gedaan had, en waar ze tegenaan liepen. Ze hadden geen idee van de enorme impact van de verkrachting op

▲ Cover van het boek van Sonja

mij, wisten niet hoe zij mij hierin konden steunen. De gesprekken met mijn ouders en broertje lieten mij zien wat ik gemist had. Wat had ik destijds graag omringd willen worden door een cirkel van liefde en steun! Dan hadden we dit samen kunnen dragen.”

Herstelcirkels

In 2021 nam Sonja het initiatief om meer contact te stimuleren tussen slachtoffers van seksueel geweld en de naaste omgeving. Daartoe startte ze haar project Herstelcirkels: je hoeft het niet alleen te doen. “Een Herstelcirkel bestaat uit dierbaren, lotgenoten en professionals die je op weg kunnen helpen na een impactvolle gebeurtenis. Ze staan om je heen en vormen met jou als getroffene een eigen herstelcirkel: een liefdevolle, veilige plek waar alles gedeeld en besproken kan worden.” Met financiële steun van Stichting Achmea Slachtoffer en

Samenleving en in samenwerking met diverse organisaties hebben slachtoffers en naasten tijdens de ontwikkelfase van het project hun behoeften en wensen kunnen delen en omzetten naar een concreet aanbod: gespreksbegeleiding voor slachtoffers en naasten, gratis herstellepakketten (gemaakt door en voor slachtoffers en naasten, met tips, een gebaar van steun, ervaringsverhalen, informatie en gespreksstarters), verwijzing naar en uitbreiding van lotgenotengroepen en online informatie (www.slachtofferhulp.nl/herstelcirkels/).

Nothing about us without us

De getroffen hebben bijgedragen aan de ontwikkeling van het project door mee te denken, ervaringen te delen, mee te schrijven en bij te dragen via een interview. Ze zijn met veel liefde betrokken. Slachtoffers en naasten dragen bij aan presentaties en promotie van Herstelcirkels door hun ervaring te delen tijdens een presentatie of congres, of online informatie over Herstelcirkels te delen. De betrokkenheid is groot omdat ze zich mede-eigenaar voelen van wat er ontstaan is. ‘Nothing about us without us’ werd een slogan voor de groep, net als ‘You got this and we got you’.

Sonja zag wat bijdragen aan het project in beweging bracht en sprak in 2023 al met een aantal getroffen over het opzetten van een slachtoffernetwerk. Tijdens de eerste fase hebben getroffen ervaren dat door deze ‘survivor led’ manier van werken hun stem gehoord werd en er ook écht iets gedaan wordt met de input. Door

deel te nemen vonden zij steun en herkenning bij elkaar en werden ze gestimuleerd om zelf ook stappen te zetten in herstel. De energie in de samenwerking tijdens het project was ontzettend inspirerend en zorgde voor grote verbondenheid.

Sorren-expertise nodig

Er is dringend behoefte aan een centraal platform voor getroffen van seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld. Een plek waar wij samen kunnen werken aan herstel, elkaar versterken en herstel bevorderen met wat er nog niet is. Om een goede start te maken met dit landelijke netwerk hebben we hulp nodig. We zijn door Fonds Burgerbewegingen op weg geholpen met een inspiratiedag van de Stroomversnellers. Daar is ons visiedocument uit ontstaan. Buiten een uitgebreid visiedocument en een bevlogen team hebben we aanjagers en medewerkers nodig die ons verder helpen in onze missie. We hebben advies en ondersteuning nodig. Denk aan het bouwen van een website, het organiseren van fysieke en online ontmoetingsplekken, workshops, trainingen en voorlichtingsprogramma’s, peer- en mentor support groepen opzetten, kunst en expressieve activiteiten organiseren, enz.

Oproep

Voel je je verbonden met onze missie en wil je ons op weg helpen? Neem dan contact op met: Sonja Graansma – sonjagraansma@live.nl (via QR-code 5 op de achterzijde van dit magazine) of telefonisch: 06-53959983. ■

door de cava-cie Soroptimisten Voorburg/
Rijswijk Mariken, Janneke en Marianne
• foto: privé

“We zijn los! Vandaag zijn de laatste dozen opgehaald.” Hiermee sloten we de cava-bliksemactie vlak vóór de kerst af. Het was een idee dat spontaan opkwam. Maar wat goed is, komt snel. In dit geval héél snel: in recordtempo stampten we een driekoppige cava-cie uit de grond. We kochten de dozen cava in bij Hanos voor een scherpe prijs. Alle Sorren benaderden hun vrienden en kennissen met een kant-en-klare uitnodiging, en zorgden ook zelf voor het afhalen en uitleveren van de dozen cava.

We hoopten 30 dozen cava te verkopen, maar het eindresultaat overtrof onze stoutste verwachtingen: het werden er 154. Meer dan 5 keer zo veel! Eerlijk is eerlijk, het was een krachttoer. Van idee naar doorslaand succes in amper 3 (drukke december)weken. Maar alle Sorren zetten hun schouders er enthousiast onder. Sommigen wisten meer dan 15 dozen binnen hun netwerk te slijten.

Op onze beurt reden we 4 keer naar Hanos, maakten we daar een nieuwe “best friend”, leerden we een lorry bomvol cava heelhuids over een drempel te duwen, sjouwden ons een breuk, en hebben vooral ont-zet-tend gelachen. In de uitnodiging noemden we het “Een Spaans feestje in een fles”. Nou, dat is het geworden, in alle opzichten. Na de evaluatie gaan we op voor editie 2025! ■

Uit de Vrouwenrechtswinkel Amsterdam

Zoals iedereen weet, kampt Amsterdam met een tekort aan woningen en dan vooral sociale huurwoningen. Waar dat toe kan leiden, blijkt uit het verhaal van Leyla.

Leyla is een alleenstaande moeder met twee kinderen van acht en tien jaar. Boven haar wonen, zoals Leyla het aanduidt, GGZ-patiënten, mensen met psychische klachten. Ze maken lawaai, vooral ook 's nachts. Leyla heeft al meerdere keren de politie gebeld. De burens treiteren Leyla en haar kinderen ook: banden lek prikken, sigarettenpeuken door de brievenbus doen, stickers plakken op het kijkgaatje bij de voordeur. Al vier jaar lang maakt Leyla meldingen bij de woningcorporatie. Inmiddels heeft deze beloofd de bovenburens uit huis te plaatsen, maar dat gebeurt steeds niet. De verhuurder wil geen ander huis voor Leyla zoeken. De huurcommissie heeft aangegeven niets voor Leyla te kunnen doen, want het gaat niet om huurverlaging wegens gebreken, maar om overlast. Een door Leyla geraadpleegde advocaat ziet er ook geen brood in. Ten einde raad komt Leyla bij de Vrouwenrechtswinkel. Wij raadplegen een andere advocaat. Die vertelt ons dat een woningcorporatie wel degelijk stappen tegen overlast door burens moet ondernemen, zeker in het geval dat zij ook de verhuurder van deze burens is. De verhuurder moet aantonen dat hij zich voldoende heeft ingespannen om de situatie op te lossen. Of de verhuurder dat gedaan heeft, weten we niet. Het blijkt vooralsnog nergens uit. We besluiten om te proberen om een andere advocaat voor Leyla te vinden die de zaak wel aan wil pakken. Dit is nog niet eenvoudig, omdat er behalve een tekort aan woningen ook een tekort aan sociale huurrechtadvocaten is in Amsterdam, maar we gaan ons best doen.

Mr. Marlies Vegter
clara-wichmann.nl

Via QR-code 6 (op de achterzijde van dit magazine) kun je je inschrijven voor de nieuwsbrief van clara-wichmann.nl (scroll hiervoor naar de onderkant van de webpagina).

Het Soroptimist Vrouwenfonds is van ons allemaal

door Jacqueline Kronenburg • foto: Léontine Lamers

▲ Ineke Kroes is de eerste winnaar van de Vrouwen op de voorgrond Award

Als jij aan iemand vertelt wat Soroptimisten doen, denk je toch ook aan alle activiteiten van het Soroptimist Vrouwenfonds? Best indrukwekkend wat we in het Koninkrijk der Nederlanden en in Suriname bereiken dankzij dit fonds, dat een beetje van ons allemaal is. In deel 2 over het vrouwenfonds: de Vrouw op de voorgrond Award, de leerstoel mensenrechteneducatie en de Best Practice Award. En: nieuws over de nieuwe leerstoel!

In deel 1 (december 2024) heb je al kunnen lezen over de studiebeurzen, de tweejaarlijkse Carla Atzema Soroptimistprijs voor journalistieke producties en de geldelijke steun voor clubprojecten. En ook hebben we het nieuwe 'Handen uit de mouwen'-initiatief geïntroduceerd, waarmee clubs jaarlijks onkosten tot 500 euro voor concrete projectactiviteiten kunnen declareren.

Vrouw op de voorgrond Award
Ook nieuw: op 18 december is de allereerste Vrouw op de voorgrond Award uitgereikt tijdens een feestelijke avond in Rhenen. Soroptimistclub Rhenen-Veenendaal heeft Ineke Kroes, voorzitter van Stichting Nawa, voorgedragen voor deze award. Nawa heeft een micro-kredietproject ontwikkeld waarin moeders uit de meest achtergestelde groepen in Nepal geld voor kleinvee of een groentekas én

voor de studie van hun dochters kunnen ontvangen.

Als laatste daad tijdens haar voorzitterschap van het Soroptimist Vrouwenfonds heeft Lyda Smits aan Ineke de Award en de cheque van 10.000 euro voor haar project overhandigd. In deze eerste editie van deze jaarlijkse Award werd de doelstelling 'de verbetering van de economische zelfstandigheid van vrouwen' door het Soroptimist

Vrouwenfonds centraal gesteld. Uit het juryrapport: "Het project van Stichting Nawa blinkt uit in effectiviteit op meerdere terreinen: van armoede naar zelfredzaamheid, betere economische zelfstandigheid en educatie voor dochters. En dit alles duurzaam en gericht op de langere termijn."

Ineke Kroes – in het dagelijks leven werkzaam als ecooloog - woont in Rhenen. In een uitgebreid interview in De Gelderlander vertelt ze over het werk van de stichting in Nepal. 'In West-Nepal lijdt een groot deel van de bevolking aan ondervoeding. Gebrek aan ijzer is een van de grootste problemen.

"We leren de boeren nu biologisch verantwoord producten te verbouwen en pootgoed te selecteren,

zodat ze ieder jaar weer nieuw kunnen kweken." Ook bouwt de stichting, voor arme gezinnen, groentekassen of helpt ze aan wat kleinvee. "Wij zorgen voor een kas met een irrigatiesysteem, de nodige zaden en voorlichting. Maar er is één voorwaarde: de dochters moeten, van de opbrengst van de kas, naar school. Veel meisjes worden nog steeds uitgehuwelijkt of verkocht. Wij helpen hun vrouwen op eigen benen te staan."

Ineke Kroes opereert liever op de achtergrond, maar is toch 'erg blij' en beduusd van de award en het bedrag. De eerste 500 euro heeft ze uitgegeven aan meisjes in Kalinchok. "Over drie maanden doen ze examen. Elke dag lopen ze twee uur naar school en twee uur terug. En dan helpen ze nog op de boer-

derij. Er blijft weinig tijd over om te studeren. We regelen nu bijles, zodat ze goed voorbereid hun examens in gaan." Binnenkort vliegt ze weer naar Nepal om projecten te bezoeken en te kijken waar de rest van het bedrag het beste naar toe kan. De Nepalese bestuursleden houden het hele jaar door een stevige vinger aan de pols, zodat elke cent goed terecht komt. Kroes heeft één grote droom. "Zoveel mogelijk meisjes een diploma laten halen. Doordat ik studiefinanciering kreeg, kon ik studeren en op eigen benen staan. Dat gun ik iedere vrouw in Nepal."

Tip: denk nu vast na welke inspirerende vrouw jouw club deze zomer kan voordragen voor de Vrouw op de voorgrond Award 2025!

Leerstoel mensenrechten-educatie

Dankzij het legaat van Carla Atzema-Looman is onder meer de leerstoel met haar naam in het leven geroepen. De Amerikaanse professor Felisa Tibbitts is sinds 2017 de houder en wel voor het thema mensenrechteneducatie, aan de Universiteit Utrecht.

Felisa Tibbitts: *“Ik heb professioneel zoveel bereikt dankzij de bijzondere Carla Atzema-Looman Leerstoel Mensenrechteneducatie aan de Universiteit Utrecht/ University College Roosevelt dat ik bijna niet weet waar ik moet beginnen met het beschrijven van de impact. Een hele reeks activiteiten - publicaties, universitaire lezingen, publieke presentaties, promovendi en expert adviestrajecten bij de VN en de Raad van Europa - zou nooit hebben plaatsgevonden zonder de steun van het Soroptimist Vrouwenfonds.”*

Ik kreeg de kans ‘to spread the word’ door te schrijven en presentaties te geven over het gebruik van het ‘mensenrechtenraamwerk’. Dit ondersteunt om kritisch na te denken over het werk van de universiteit en om maatschappelijke uitdagingen aan te pakken, zoals hardnekkige genderongelijkheid, hate speech en klimaatverandering.

Ik heb intellectuele steun gehad van mijn collega's en geweldige persoonlijke steun van Soroptimisten die verbonden zijn aan het Vrouwenfonds en andere Soroptimisten die in Nederland wonen. Dit alles was niet mogelijk geweest zonder de steun van het Soroptimist Vrouwenfonds!”

Best Practice Award

In 2024 heeft het Soroptimist Vrouwenfonds voor het eerst een geldbedrag beschikbaar gesteld voor de winnaar van de Best Practice Award, die tijdens de Inspirada bekendgemaakt wordt. Het Vrouwenfonds heeft geen bemoeienis met de keuze wie die award wint, maar biedt de club nu een bedrag van 5.000 euro aan om het uitverkoren project een extra financiële injectie te geven. De primeur ging naar de Young Soroptimists voor het project Sexmatters voor positieve seksuele gezondheid. In dit geval was het kunstproject eigenlijk al afgesloten en hebben de YOSSen in overleg met het vrouwenfonds bij wijze van uitzondering gekeken naar een andere bestemming. Emily Soares namens het bestuur van de Young Soroptimists Amsterdam: *“Het winnen van de Best Practice Award heeft ons enorm gemotiveerd om door te gaan met het creëren van impact op een manier die bij ons past. We hadden een visie, hebben keihard gewerkt om dit neer te zetten en het is enorm motiverend om dan zo beloond te worden. We hebben de gift met trots verdubbeld naar Sexmatters. Daarnaast is een deel naar de organisatie van ons huidige project over financiële onafhankelijkheid van vrouwen gegaan. We kijken alweer uit naar de volgende activiteiten en hopen weer net zo'n succes te organiseren.”*

Help jij mee om de impact van het Soroptimist Vrouwenfonds nog meer zichtbaar te maken? Meld je dan via vrouwenfonds@soroptimist.nl (QR-code 7) aan voor de commissie communicatie. ■

Nieuws over nieuwe leerstoel!

Op 1 januari 2027 komt volgens planning een einde aan de leerstoel van Felisa Tibbitts. Dat is ook uiterlijk de datum waarop een nieuwe leerstoel door het Soroptimist Vrouwenfonds wordt ingesteld, met een nieuw thema. Een denktank met twaalf Soroptimisten heeft sinds 2023 een zorgvuldig proces gevolgd om een nieuwe leerstoel of lectoraat te vinden. Alle universiteiten en hogescholen in het Koninkrijk der Nederlanden en in Suriname zijn aangeschreven. Een belangrijk criterium bij de keuze is dat het Vrouwenfonds een leerstoel wil financieren die structureel en vernieuwend bijdraagt aan verbetering van de positie van vrouwen en meisjes. Uit een shortlist van vijf zijn door het kernteam (Edith Koetsier, Lyda Smits, Marianne Morren en Barbara Oomen) twee universiteiten geselecteerd waarmee gesprekken zijn gevoerd. De uiteindelijke keuze is gevallen op... tromgeroffel... de TU Delft! Daar zal een leerstoel komen over ‘inclusieve openbare ruimte’, een vernieuwend onderwerp. Bovendien geeft het de mogelijkheid een link te leggen met Orange the World, waarin de openbare ruimte een belangrijke rol speelt in het veiligheidsgevoel van vrouwen en meisjes. Op dit moment worden vervolgstappen genomen met de TU Delft in voorbereiding op deze leerstoel.

Vrouwen & beleggen

▲ Sharon Ratsma

door Saar van Veelen • foto's Marieka Ratsma Fotografie

Sharon Ratsma wil vrouwen stimuleren financieel onafhankelijk te zijn, door 'je geld voor je laten werken'. Inmiddels is dit een term waarbij je, als je regelmatig op sociale media als Instagram en TikTok vertoeft, denkt aan gladdes in Dubai die je gouden bergen voorspiegelen en zeggen dat je iets verkeerd doet als je op je 25e nog geen Porsche rijdt. Sharon niet.

Op een bijeenkomst van de Yossen kwam Sharon vertellen over haar platform 'Beleggen voor vrouwen'. In 2020 begon ze ermee. "Door corona realiseerde ik me: het is helemaal niet zo zeker dat je je baan houdt, wat als er een inkomen wegvalt? Daar wilde ik iets aan doen: meer inkomensinstromen genereren om meer te kunnen beleggen." Vervolgens maakte ze een website en een Instagram-account aan met de titel 'Beleggen voor vrouwen'. "Waarom zou ik andere vrouwen niet informeren over het belang van beleggen?"

Waarom specifiek vrouwen?

Het valt me op dat ze zich specifiek meteen op vrouwen wilde richten. Hoe zit dat? "Meestal als ik met mannen over beleggen sprak, kreeg ik rare blikken van 'wat weet jij er nou van?' en vrouwen haakten al gauw af. Mannen zijn geneigd meer

risico te nemen, dus die proberen beleggen wel een keertje. Ook zag ik de trad wifes trend (SvV: Een 'trad wife' is een jonge vrouw die kiest voor een traditionele rol als fulltime huisvrouw, geïnspireerd door een nostalgisch jaren 50-ideaal) op sociale media. Dan vraag ik me af, hoe zit het financieel? Weten vrouwen waar ze aan beginnen? Wat als je man wil scheiden, of wegvalt?

Mijn vader overleed toen hij 44 was. Mijn moeder deed nooit iets met de financiën en kreeg dat ineens op haar bordje. Ik zag hoe moeilijk dat was. Dat je gezellig samen 90 wordt, is niet vanzelfsprekend. Daarom wil ik vrouwen bewust maken: je bent zelf verantwoordelijk voor je financiële toekomst. Het is belangrijk dat vrouwen beseffen dat je veel meer met je geld kan doen, en dat je na moet denken over je toekomst, je pensioen. Daarom ben ik ook blij dat ik dit interview kan doen, zo bereik ik nog meer vrouwen."

Misvattingen

Welke ideeën hebben vrouwen over beleggen? "Dat ze niet genoeg geld hebben om te beleggen. Maar je kan al met heel kleine bedragen beginnen, met tien euro per maand al! Dat probeer ik duidelijk te maken op mijn Instagram en site. Hoe eerder je begint hoe beter. En ik denk dat vrouwen het überhaupt spannend vinden. Je wordt steeds gewaarschuwd: 'Pas op, je inleg kan minder waard worden of je kan je inleg verliezen.' Het is natuurlijk goed dat ze daarvoor waarschuwen. Maar ik denk dat als je de juiste strategie gebruikt, dit je uiteindelijk meer oplevert."

Beleggingsstrategie

En wat is dan die strategie? "Elke maand een vast bedrag op een vast moment inleggen, dan laat je je niet leiden door je emoties en dan spreid je je kansen." Uit cijfers blijkt zelfs dat deze door vrouwen vaak gekozen strategie hen dan ook meer

oplevert dan mannen: 0,4%. Sharon mag natuurlijk geen beleggingsadvies geven, maar deelt graag wat tips met ons. "Verdiep je in beleggen en wat je kan doen met je geld. Breng je uitgaven in kaart, dan weet je ook welk geld je kan beleggen. Want dat is belangrijk: beleg alleen met geld dat je kan missen, en dan op de langere termijn, zo'n 10 jaar of langer."

Gewoon beginnen

"Als je net begint met beleggen, zijn ETF's een mooie eerste stap.' Een ETF (Exchange Traded Fund) is een beleggingsfonds waarmee je in één keer in een grote groep bedrijven tegelijk belegt. Je kunt ook dan beginnen met kleine bedragen. Dan leer je aan de hand daarvan hoe het werkt. Als je zekerder wordt van jezelf, kan je de bedragen verhogen en nog meer gaan spreiden door nog een ETF te kopen of een aandeel. Maar daar zitten wel weer meer risico's aan vast natuurlijk." Maar Sharons

belangrijkste tip is: gewoon beginnen. Hoe eerder hoe beter.

Leeftijd

En heeft het dan, ook als je wat ouder bent, nog wel zin om te beleggen? "Beleggen heeft eigenlijk altijd wel zin. Het geld op je spaarrekening laten staan is gewoon echt zonde. De rente bij mijn bank is anderhalf procent, dat krijg ik per jaar en niet per maand uitbetaald. Het rente-op-rente effect dat je bij beleggen hebt, is bij sparen minimaal. Door inflatie wordt je geld altijd minder waard, ook als je het op een spaarrekening laat staan." Wel raadt Sharon aan om bij een kortere beleggingshorizon, dus als je wat ouder bent, te kiezen voor zo min mogelijk risico. "Dat heb je bijvoorbeeld bij obligaties of ETF's met obligaties. Daar zit minder risico aan vast, het blijft stabiel. Maar daar haal je toch nog rendement uit waarmee je de inflatie kan 'verslaan'. Denk ook aan edelmetalen. In goud

beleggen bijvoorbeeld is vrij simpel en niet zo afhankelijk van de inflatie. Dat behoudt altijd zijn waarde wel."

Platform Beleggen voor vrouwen

Wat heeft Sharon voor ogen met haar platform? "Ik geef nu al een minicursus beleggen en heb veel ideeën voor andere cursussen, zoals pensioenbeleggen. Dat is net even een andere tak van sport. Zeker voor vrouwen die zzp'er zijn is dit belangrijk, die moeten zelf hun pensioen regelen. Ook wil ik cursussen maken over beleggen voor je kind, en beleggen voor kinderen zelf. Hoe meer mensen eerder bewust zijn hoe beter."

Budgetplanner

Ook heeft Sharon een budgetplanner gemaakt, waardoor je een overzicht krijgt van alles wat je uitgeeft en wat er binnenkomt, en wat je hebt om te beleggen. "Hoeveel geld eruit gaat, was wel even shocking toen ik hem invulde. Volgens mij doe ik het wel redelijk goed, maar toch geef ik nog steeds onnodig geld uit." Maar, geeft ze afsluitend aan: "Je moet ook genieten. Ik ben veel bezig met mijn financiële toekomst en financiële onafhankelijkheid. Dat komt ook door het overlijden van mijn vader. Maar daardoor ben ik ook gaan beseffen dat het leuk is als je plannen maakt voor als je 67 bent, maar wie weet haal je dat niet eens. Dan kan ik beter meerdere inkomstenstromen genereren, daarmee beleggen en tegelijkertijd ook leuke dingen blijven doen." ■

Voor meer informatie:

www.beleggenvoorvrouwen.nl
(QR-code 8)

De Instagram van Sharon:
[@beleggenvoorvrouwen](https://www.instagram.com/beleggenvoorvrouwen) (QR-code 9)

Marketeers misbruiken de emancipatieagenda

door Marilse Eerrens • foto: freepik.com

Afgelopen maand dook ik voor een artikel voor Vrij Nederland in de wereld van de marketing van flesvoeding voor baby's. Dat leverde een inzicht op dat ik graag met jullie deel omdat het raakt aan een onderwerp dat ons allemaal bezighoudt: het verbeteren van de rechten van vrouwen en meisjes. Dit nobele streven, zo ontdekte ik, wordt op slinkse wijze misbruikt door marketeers. Daar zouden we mijns inziens veel meer oog voor moeten hebben.

Anleiding voor mijn artikel was een motie, ingediend door de BBB en de VVD. De strekking: Vrouwen zouden meer vrij-

heid moeten ervaren om te kiezen of ze hun baby de borst of de fles geven. Op dit moment zouden er te veel wetten en regels zijn die een ontspannen keus voor flesvoeding in de weg staan. En dat laatste

maakt het moeilijker voor vrouwen om de zorg voor hun baby te combineren met werk. De motie werd met een grote meerderheid aangenomen. Op het eerste oog is dat begrijpelijk;

de zorg voor kinderen komt nog steeds onevenredig neer op de schouders van vrouwen. En na de komst van een baby gaan veel meer vrouwen dan mannen minder werken om het zorgen en werken te combineren op een manier die zij acceptabel vinden. Iets minder druk op de ketel is dus welkom.

Adder onder het gras

Maar er zit hier een adder onder het gras: deze motie heeft niet alleen tot doel om jonge moeders een hart onder de riem te steken. Het is een voorzet om wet- en regelgeving aan te passen die fabrikanten van kunstvoeding voor baby's verplicht om op hun verpakking te schrijven dat borstvoeding het beste is voor een baby. Dat wij deze regel hebben in Nederland komt omdat wij de WHO-code onderschrijven: een afspraak tussen industrie en overheden dat wij ons houden aan de richtlijnen 'borstvoeding' van de WHO. Hierin wordt gesteld dat borstvoeding in het eerste jaar van een baby het beste is voor een baby's (je verkleint bijvoorbeeld de kans op obesitas en chronische ziekte) en gezonder is voor de moeders (je verkleint de kans op onder andere borstkanker) en dat de ondertekenaars van de code hun best doen om vrouwen te stimuleren zo veel en zo lang mogelijk borstvoeding te geven, minimaal een half jaar. Daarnaast is opgenomen dat agressieve marketing van flesvoeding (in het verleden werden in een aantal Afrikaanse en Aziatische landen nepverpleegkundigen op moeders afgestuurd om hun babymelk te verkopen) verboden is.

Code omzeilen

Deze code is een doorn in het oog van de kunstvoedingsindustrie, een lucratieve handel waar jaarlijks zo'n 55 miljard euro per jaar in omgaat. Marketeers van deze bedrijfstak doen er dan ook alles aan om deze code te omzeilen en zo veel mogelijk baby's aan de fles te krijgen. In het toonaangevende medische tijdschrift 'The Lancet' wordt beschreven welke strategieën hiervoor worden ingezet. Een van de middelen is het lobbyen bij de politiek voor het afzwakken van wet- en regelgeving rondom borstvoeding. Daar zijn ze succesvol in. Toen de Zuid-Afrikaanse regering in 2011 zich voornam om in haar wetgeving de WHO-code volledig te omarmen wist de door Nestlé opgerichte lobbygroep 'Infant Feeding Association' dit negen jaar lang te traineren. En ook in Amerika lukte het de zuivellobby om strengere wetgeving in een aantal lage- middeninkomenslanden tegen te houden.

Misbruik van de emancipatieagenda

Los van deze lobby en andere marketingstrategieën die worden ingezet – denk aan het voortdurend in twijfel trekken van het wetenschappelijke onderzoek waar de WHO zijn beleid mee onderbouwt – is er nog een techniek waar wij, zeker als vrouwenrechtenorganisatie, onze ogen voor open zouden moeten houden. En dat is het misbruiken van de emancipatieagenda van de vrouw.

Al aan het einde van de jaren 20 van de vorige eeuw wisten mar-

keteers dat als ze hun product aan iets progressiefs koppelden, dit veel sympathie zou opwekken en de verkoopcijfers zou kunnen laten stijgen. Gebruik makend van deze kennis lukte het de tabaksindustrie bijvoorbeeld om vrouwen massaal aan het roken te krijgen door sigaretten af te schilderen als een symbool van emancipatie: 'Torches of freedom'.

Ultieme bevrijding van de vrouw?

Op dezelfde manier framet de babymelkindustrie flesvoeding als ultieme bevrijding van de vrouw. Sterker: mensen die een lans breken vóór borstvoeding worden door hen neergezet als antifeministisch en tégen werken-de vrouwen. En om dat verhaal te versterken, zo schrijft The Lancet, worden influencers betaald om deze zogenaamde 'mommy wars' tussen werkende en niet-werkende vrouwen aan te wakkeren. Dat er ook een ander antwoord is op de vraag hoe we de druk op ouders en in het bijzonder borstvoedende moeders kunnen verminderen zonder ze van de arbeidsmarkt te duwen, wordt stelselmatig genegeerd. Terwijl de Zweden laten zien dat dat prima kan als je vrouwen maar faciliteert.

Natuurlijk moeten vrouwen die om welke reden dan ook kiezen voor flesvoeding niet onder druk worden gezet. Maar het emancipatieverhaal zou nooit misbruikt mogen worden door partijen die hier– ten koste van de gezondheid –grove winst uit proberen te slaan. ■

Husna zorgt voor Engelse les aan meisjes in Afghanistan (en jij kunt helpen)

door Helma Coolman • foto: privé

Drie jaar is de Afghaanse Husna Jalal (29) nu in Nederland, gevlucht voor de Taliban. In die periode heeft ze een zelfstandig bestaan opgebouwd en is ze afgestudeerd in internationale relaties aan de Leidse universiteit. Maar haar belangrijkste focus ligt op haar niet aflatende strijd voor de rechten van vrouwen en meisjes in haar geboorteland.

En daarvoor vraagt ze nu onze hulp.

Husna heeft dat activisme niet van een vreemde. Haar vader is een gevluchte dissident en haar moeder, ook gevlucht, was begin deze eeuw minister van vrouwenzaken. Husna wil niet stilzitten nu ze ziet hoe de huidige machthebbers systematisch de rechten van vrouwen en meisjes inperken tot een situatie waarin

ze niets meer mogen en voor hun bewegingsvrijheid en ontwikkeling volledig afhankelijk zijn van de mannen om hen heen.

Al snel na haar komst stichtte ze de Young Afghan Womens Movement, een vrijwilligersorganisatie die vrouwen in Afghanistan wil stimuleren en ondersteunen bij hun pogingen om te ontsnappen aan de dwingendes regels en zich te organiseren of

onderwijs te krijgen. Deze community telt nu meer dan 500 leden.

Women for Change International

Maar Husna wil deze vrouwen ook daadwerkelijk helpen. En daarom heeft ze onlangs de stichting Women for Change International opgericht. En dat blijkt voor iemand die nog niet de Nederlandse nationaliteit heeft heel wat voeten in de aarde te hebben. "Een bankre-

kening is onontbeerlijk om fondsen te werven en dat is niet zo makkelijk" vertelt Husna. "Het ministerie van Buitenlandse Zaken wil mij met een kleine startsubsidie ondersteunen." Inmiddels heeft ze een bestuur kunnen vormen voor haar stichting en is de bankrekening geregeld. Een van die bestuursleden is een Soroptimist uit Rotterdam. Club Utrechtse Heuvelrug heeft aanloopkosten voor haar rekening genomen. Maar om ef-

fectief te kunnen zijn heeft ze meer handen en ook meer geld nodig.

Mentale gezondheid

De stichting Women for Change International heeft als doel onderwijs en mentale gezondheid onder de vrouwen te stimuleren. Dat doet ze door online lessen Engels aan te bieden, te geven door een gediplomeerde docent. Op die manier kunnen de deelnemers een

Cambridge of vergelijkbaar certificaat halen, zodat ze online toegang kunnen krijgen tot een universiteit ergens in de wereld voor het volgen van colleges.

Met de € 500,- van Buitenlandse Zaken zijn de lessen gestart voor 26 jonge meiden tussen 18 en 24 jaar. Die heeft ze gevonden via de Young Afghan Women's Movement. "Ik kreeg na een oproep direct al 100

▲ Husna Jalal

aanmeldingen. Helaas kon ik er maar 26 plaatsen,” vertelt Husna. Omdat er zoveel belangstelling is wil ze zo snel mogelijk uitbreiden.

2025 Geneva Summit International Women’s Rights Award

Deze prestigieuze prijs is op 18 februari in Genève aan Husna en haar moeder Massouda uitgereikt in aanwezigheid van mensenrechten-activisten uit de hele wereld.

Uit het jury rapport:

“This award is for the brave women of Afghanistan who continue to resist oppression despite unimaginable hardship. By honouring Massouda and Husna Jalal, we recognize the entire movement of Afghan women’s rights defenders who, under unimaginable conditions, continue to fight for their rights and dignity.”

▲ Husna spreekt in Genève

Wat is nodig?

Husna heeft berekend dat ze € 12.000,- nodig heeft om 200 meisjes les te geven, haar eerste doel. Daarvoor is een internet-verbinding nodig, die € 110,- per deelnemer kost. Via een speciale app wordt het geld beveiligd naar Afghanistan overgemaakt, zodat het niet verdwijnt in verkeerde zakken. Voor het geven van de lessen is er een platform nodig in de cloud met beveiligde toegang voor de deelnemers. Verder zoekt ze een coördinator die een en ander in goede banen kan leiden.

Wij van club Utrechtse Heuvelrug kennen Husna al vanaf haar aankomst en hebben haar geholpen zich thuis te voelen en te kunnen studeren. Nu steunen we haar graag in haar zoektocht naar mogelijkheden om haar initiatief uit te breiden. Want haar strijd is de onze en de vrouwen van Afghanistan zijn het meer dan waard. ■

Doe mee!

Internationale Vrouwendag, Dag van de Rechten van de Mens of omdat het belangrijk is...

Husna Jalal is beschikbaar om over de situatie van de vrouwen van Afghanistan en haar eigen ervaringen en initiatief te vertellen. Zij komt graag naar je club en vraagt daarvoor een kleine vergoeding, die geheel ten goed komt aan de stichting Women for Change International. Je kunt daarvoor contact met haar opnemen via: husna_tj@outlook.com.

Meer lezen?

Meer over de stichting kun je lezen op LinkedIn via QR-code 10 op de achterzijde van dit magazine. Via QR-code 11 vind je meer over de Young Afghan Womens Movement.

Doneren

Een donatie ten behoeve van het goede doel is natuurlijk ook zeer welkom. Die kun je storten op NL52 INGB 0110 8728 00 ten name van Women for Change International.

Op missie in Afghanistan

door Marga Akkerman en Marieke Kuijer • foto's: privé

De positie van vrouwen in Afghanistan is een terugkerend onderwerp in de media sinds de Taliban er aan de macht zijn. Voor het verbeteren van de positie van vrouwen en meisjes worden geregeld acties opgezet. Wij vragen Angelique de Kroon-Huizenga, Vriend van het Soroptimisme en voormalig lid van club Den Helder, naar haar ervaringen en adviezen.

“Als onderwijskundige en genderspecialist zet ik mij in voor projecten waar women empowerment en educatie rond diversiteit & inclusie centraal staan. Zo heb ik in dienst van Defensie onder meer een half jaar in Afghanistan gewerkt als gender-adviseur” vertelt Angelique. “In 2015, van april tot november, was ik uitgezonden naar het Noorden van Afghanistan: Mazar e Sharif. Ik werkte in de missie ‘train, assist and advise the command of Afghan police

and army’. Ik deed zaken met hooggeplaatste vrouwen en mannen in de politie, in het leger deed ik zaken met officieren en onderofficieren. Vrouwen werkten er toen met name in ondersteunende functies, zoals administratieve functies en functies gericht op media of P&O achtige ondersteuning.”

Doel

Tijdens haar uitzending zag ze dat er weinig vrouwen bij het leger of de politie waren door onder andere de cultuur, door het lage

aantal posities die vrouwen mogen bekleden binnen politie en leger, de zogenaamde ‘Tashkil’, en ook door gebrek aan opleiding voor vrouwen. Ze heeft er onder meer voor gezorgd dat er meer opleidingsplaatsen voor vrouwen zijn gecreëerd. Angelique geeft vanuit haar functie als onderwijskundige aan dat onderwijs altijd een middel is en nooit een doel op zich.

De gang van zaken

“Er waren twee hoog geplaatste vrouwen waar ik wekelijks zaken mee deed. We richtten ons op ac-

tiviteiten om meer vrouwen aan te trekken. Zoals hoe we het systeem van functie toewijzing konden veranderen, hoe we een hooggeplaatste politievrouw en manlijke legerofficieren konden beïnvloeden om meer vrouwen aan te trekken, om vrouwen toegang tot training te geven en bijvoorbeeld om vrouwen betere voorzieningen te geven, zoals omkleedruimtes en toiletten.”

Samenwerking

“De aanwezige ngo’s, zoals UN Women, een Afghaanse en een Duitse ngo, hadden hetzelfde doel. Door samen te werken konden wij een veel sterkere vuist maken tegen mensen die daar nog niet van overtuigd waren. Die samenwerking werkte fantastisch. Belangrijk was daarbij dat ik als vrouw als minder bedreigend werd gezien, en ik al veel ervaring had in de samenwerking met ngo’s in Afrikaanse landen, waardoor ik in Afghanistan de gewenste samenwerking snel kon neerzetten. Het was daardoor makkelijker om binnen te komen, en daardoor ook makkelijker om resultaten te boeken.

Gebrek aan samenwerking

“Er wordt daar nog zo in compartimenten gewerkt. De ngo’s creëren hun eigen koninkrijkje. Een belangrijke vrouw daar had de hele dag afspraken met belangrijke organisaties, bijvoorbeeld met ons van 9 tot 10 uur, UN Women van 10 tot 11 uur, dan ngo X van 11 tot 12 uur, zo ging het de hele dag door. Niemand werkte samen met elkaar. In Nederland zouden wij ze bij elkaar zetten, maar in Afghanistan worden de ngo’s allemaal apart ontvangen. De Afghaanse cultuur

is heel gastvrij en dienstbaar en als door een ngo om een overleg gevraagd wordt, zullen ze niet gauw zeggen: ‘stop, niet allemaal apart’. De internationale gemeenschap moet dat doorzien en daarop anticiperen, dus veel meer gaan samenwerken. Het is niet de schuld van de Afghanen maar een gezamenlijke verantwoordelijkheid, waarbij de internationale gemeenschap het voortouw moet nemen.

▲ Angelique met één van haar beschermingsangels (vanwege veiligheid niet herkenbaar)

Als internationale gemeenschap blijf je zo heel zwak. Je vergroot daar mee ook de corruptie en je loopt het risico door de Afghanen te worden uitgespeeld tegen elkaar. Elke ngo heeft zijn eigen targets en wil scoren. Maar het volledige overzicht ontbreekt, waardoor je verzandt in je eigen targets terwijl die niet zo verschillend hoeven te zijn van andere ngo’s. Gebrek aan samenwerking kan dus contraproductief werken. Maar wat wil je in een land waar

bepaalde problemen zich al jaren lang voortslepen, hoe kun je dan komen tot efficiënt werken? Dit is geen nieuw fenomeen, maar iets dat al jarenlang speelt binnen de internationale gemeenschap. Je ziet dit ook bijvoorbeeld binnen Afrikaanse landen waar internationale organisaties opereren.”

De strijdstok

“Afghanistan is een land dat heel lang bezet is geweest: door de Taliban, door Amerikanen, de Russen, door vrijere culturen waarin korte rokken konden worden gedragen. Afghanen zijn opportunistisch geworden. Als ik kijk naar het effect van al die stichtingen daar, dan kun je daar je vraagtekens bij zetten. In tijden van crises gaan al die ngo’s aan de slag, ze komen allemaal langs aan je deur. Het geeft die organisaties een fijn gevoel om wat bij te dragen. Maar is het effectief? Wij zien vooruitgang ook heel anders. De cultuur daar is ‘dat wat je hebt, dat moet je delen.’ Maar veel mensen hebben maar een beetje en het moeten delen werkt corruptie, het niet willen delen, in de hand. Als je je niet grondig hebt verdiept in onze cultuurverschillen, kan je bijdrage zelfs contraproductief werken.”

Vorbereiding van je missie

“Voordat je naar een ander land gaat om daar iets te verbeteren, moet je je in Nederland al gaan verdiepen wat de cultuur is in dat land. In Afghanistan is er sprake van een clandynastie. Deze structuur is daar veel sterker dan de democratie. Zoek uit hoe iets werkt in een clandynastie, en wie heeft er verstand van? Wil je iets doen aan bijvoorbeeld de verbetering van veiligheid, dan zal een

man aangeven: ‘veiligheid voor mij is dat mijn dorp niet wordt uitgemoord.’ Vraag je het aan een vrouw, dan zegt ze: ‘veiligheid is voor mij dat ik niet verkracht word als ik naar de markt ga.’ Vraag je het aan een jongetje, dan zegt hij: ‘dat ik niet op een berm bom trap als ik ga voetballen.’ Een meisje zal zeggen: “dat ik veilig naar de waterput of naar school kan lopen.’ Dus vraag naar het hele perspectief van mannen, vrouwen, jongens, meisjes, wie heeft welke rol, en maak je plannen concreet. Vraag je als hulpland af: hoe gaan wij meer veiligheid creëren in een land met een andere cultuur, met zijn clandynastie, hoe gaan we dat gezamenlijk, gecoördineerd en gestructureerd aanpakken? Niet ieder zijn eigen stukje, maar in samenhang.”

Resultaat

“Toen ik na een half jaar uit Afghanistan vertrok, waren de opleidingsmogelijkheden voor vrouwen veel beter dan toen ik kwam. We hebben er samen voor gezorgd dat vrouwen veel beter toegang tot opleidingen kregen, in een samenwerking tussen Afghaanse mannen en vrouwen, in combinatie met ondersteuning en soms een duwtje van internationale mannen en vrouwen, mijn collega’s.”

Particuliere acties

Voor het organiseren van particuliere acties voor Afghanistan heeft Angelique een aantal suggesties. “Je kunt ze zien als kleine ngo’tjes. De kracht van het Soroptimisme is dat het wereldwijd bestaat. Zijn er vanuit andere landen of andere clubs al vergelijkbare acties ondernomen? Hoe is de coördinatie? Staat er op de internationale

website van het Soroptimisme een bijdrage over wat Soroptimisten in Afghanistan kunnen doen? Wat willen wij daar? Welke doelstellingen hebben wij voor acties in Afghanistan? Het zou toch mal zijn als er een Australische club is die hetzelfde doet en daar wordt niet mee samengewerkt? Zoek de samenwerking en til het boven het lokale clubniveau. Dan creëer je een bredere basis en krijg je veel meer voor elkaar. Laten we als Soroptimisten niet te naïef zijn in onze acties. Focus op wat Afghaanse vrouwen ervaren als

probleem en wat zij zien als oplossing. En maak het vooral concreet. Wat wil je bereiken? Leidt het organiseren van opleiding ook tot werk? Is dat werk waar behoefte aan is? Denk aan de Afrikaan die in Europa een opleiding tot elektromonteur heeft gevolgd en teruggaat naar Afrika waar er vaak geen stroom beschikbaar is. Hij heeft daar dan wel een enorme status maar nauwelijks werk. Het is essentieel om te beseffen dat wij vanuit een westerse cultuur denken die niet voor andere culturen vanzelfsprekend is.” ■

▲ Angelique in Afghanistan

▲ Sarab, Margaret en Angela

door Lydia Bongenaar • foto's: privé

Angela Smits, Soroptimist in hart en nieren en eigenaar van Stijl Haarkreatie in Roermond, zet zich in voor Jezidi-meisjes in Irak, door de film 'Daughters of the Sun'. Een bijzonder verhaal.

In het voorjaar van 2023 luistert Angela 's avonds, terwijl ze bezig is aan haar boekhouding, naar de TV op de achtergrond. Het gaat over de film 'Daughters of the Sun'. Ze hoort flarden van een interview met de regisseur over vrouwen die als slaaf misbruikt zijn door IS. Ze wordt er meteen door geraakt. Ze zoekt uit waar de film draait

en gaat hem een paar dagen later bekijken in de Cacaofabriek in Helmond. Ze is zwaar onder de indruk van de film en ziet na afloop de regisseur en 6 Jezidi-meisjes uit de film. Ze begeleiden de tournee van de film en beantwoorden na afloop vragen uit de zaal.

Contact met de regisseur
Angela trekt de stoute schoenen aan en spreekt regisseur Reber

Dosky na afloop: "Ik wil iets doen voor deze vrouwen, hoe kan ik helpen?" Er blijkt nog iemand te zijn die heel graag de meisjes uit de film wil helpen, de Haarlemse Margaret Rijkelijhuizen. Snel daarna ontmoeten ze elkaar met Reber Dosky online. Ze vragen hem het hemd van het lijf: waar liggen de kampen waar de meisjes wonen, hoe kunnen we hen helpen, wat hebben ze nodig en hoe

▲ Angela aan het werk in het kamp

moeten we dat regelen? De Koerdisch -Nederlandse regisseur stelt voor om de kampen gezamenlijk te bezoeken en een maand later zitten ze samen in het vliegtuig. In het noorden van Irak, in de Koerdische regio, rond de stad Duhok, liggen verschillende vluchtelingenkampen voor Jezidi's. Eenmaal daar aangekomen voelt Angela het verdriet dat in de kampen hangt. Er is veel armoede, weinig om handen en de toekomst ongewis. Margaret en Angela spreken de meisjes, hun familie en de mensen die in het kamp de leiding hebben.

Snakken naar ontwikkeling

Angela en Margaret besluiten dat ze de meisjes 't best kunnen helpen door hen een startopleiding te bieden. De meisjes hebben hun schooltijd in slavernij vastgezet en snakken naar ontwikkeling. Daarvoor moeten ze eerst de Engelse taal beheersen, daarna kunnen ze online verder leren. Nu Angela eenmaal de situatie gezien

heeft, wil ze samen met Margaret zo snel mogelijk terugkomen met geld en leermaterialen. Margaret besluit om zelf als leraar daar een paar maanden te gaan werken, ze heeft er ervaring mee. Ze proberen zo goed mogelijk afspraken te maken met de kampleiding. Terug in Nederland richten ze de stichting Yazidi@school op en werven fondsen.

Tegenvallers

Groot is de teleurstelling als ze na de voorbereidingen terugkeren in september 2023 in de het kamp waar ze willen beginnen. Er is niets gebeurd, er is geen plek voor taalles en geen toestemming van de autoriteiten. Het blijkt dat de Iraakse mensen aan het hoofd van de organisatie geen Jezidi's zijn

maar andere etnische Irakezen. In een streek waar door oorlog veel vernield is en waar armoede heerst, wil de leiding alleen geld om hun eigen mensen aan het werk te helpen. Inhoudelijke inzet en bemoeienis vanuit Nederland is niet gewenst. Angela moet na een week weer terug naar Nederland maar Margaret blijft nog drie maanden proberen om les te geven met heel beperkte middelen. De meisjes komen bij haar langs om 'thee te drinken', want les mogen ze niet krijgen.

Doe mee met Angela!

Omdat dit geen houdbare situatie is, besluiten Margaret en Angela dat ze de meisjes online les gaan geven. Het doel van hun stichting is veranderd: minder fondsen wer-

▲ Sarab en haar moeder en Angela

▲ V.l.nr. een Jezidi vrouw, filmregisseur Reber Dosky, Angela, Margaret en Sarab

ven maar online leraren inzetten. De meisjes in de kampen kunnen alleen digitaal lessen volgen. Ze doen dat in hun eigen tijd en op hun eigen plek en proberen zo aan hun toekomst te werken.

Angela is voor de stichting op zoek naar mensen die vrijwillig Engelse les willen geven, soms een op een maar ook in kleine groepjes zodat de meisjes én jongens elkaar kunnen stimuleren. Want ook de

jongens in de kampen zijn slachtoffer en moeten geholpen worden een toekomst op te bouwen.

Wil jij je voor minstens een half jaar vastleggen voor minimaal een les per week? Het is belangrijk dat je eerst een band op bouwt met de leerlingen, korte contacten blijken niet te werken. Ook zoekt de stichting tweedehands laptops en telefoons van 4 of 5 jaar oud. Deze

moeten teruggezet worden naar fabrieksinstellingen en helemaal leeg gemaakt. Het geldt dat al voor de stichting is opgehaald kan niet legaal naar Irak gebracht worden omdat daar allerlei restricties aanzitten dus er is vooral praktische hulp nodig.

Meer info

Voel je je aangesproken? Volg ons dan op LinkedIn (yazidiatschool, QR-code 12)

Je kunt ook een e-mail sturen naar yazidiatschool@gmail.com (QR-code 13). Of mail met Angela zelf: Angelasmits5@gmail.com (QR-code 14).

Wil je de film zien die Angela zo heeft geraakt? 'Daughters of the Sun' is te bekijken via Picl en 2Doc bij de NPO. (QR-code 15) ■

▲ Kamp Mam Rashaan

De Boekenclub

Mijn moeder heeft de mooie traditie dat ze mij iedere kinderboekenweek een boek cadeau doet. Dit deed ze al toen ik net kon lezen, en nu nog steeds. Meestal zijn dit boeken waarvan ze zeker weet dat we ze allebei leuk vinden. We wisselen nogal wat boeken uit, waarbij soms de originele eigenaar niet meer duidelijk is. Dit keer gaf ze me *De instructies* van Carolina Trujillo.

Het boek begint met een scène die zoveel vragen oproept dat ik meteen dacht: ik moet weten hoe dit zit. Maar toen had ik nog niet in de gaten wat dat zou betekenen voor mijn eetpatroon. De ik-persoon ligt op Oudjaarsavond in een varkenspak in een sloot. Op de achtergrond staat een slachterij in lichterlaaie. Al snel blijkt dat hij diep in het dierenactivisme zit. Hij is daar terechtgekomen nadat hij zijn jeugdvriendin dan wel jeugdliefde Nora is tegengekomen en zich gewillig voor haar steeds extremere karretjes laat spannen. Hij schrijft op Nora's verzoek de instructies om een aanslag te plegen. Tussendoor komt hij met opmerkingen die tot nadenken stemmen, zoals het woord 'slachthuis' dat suggereert dat het er warm en gezellig is. Slachtgebouw of -locatie is daarom een beter alternatief. Trujillo benoemt telkens de woorden die de vreselijke toestanden in de vleesindustrie verbloemen.

De acties die Nora en haar vrienden op touw zetten worden uitgebreid

uit de doeken gedaan. Dit laat zien wat een gigantische organisatie het vergt om aanslagen te plegen, en zelfs dan kan het nog mis gaan. Daarnaast schrijft hoofdpersoon Mol op verzoek van Nora ook nog instructies over hoe je dergelijke acties uitvoert. En als rode draad leidt het verhaal naar het moment in de sloot waar het boek mee begint. Het verhaal wisselt dus doorlopend van tijdsperiode. Dit zorgt er enerzijds voor dat je de hoofdpersoon gaat begrijpen en de andere personages leert kennen. Dit geeft perspectief en diepte en laat zien hoe de vriendengroep radicaliseert.

Aan de andere kant boeide de ene episode me meer dan de andere, waardoor het leesplezier soms minder is. Maar dat is volgens mij ook niet per se Trujillo's doel. Ze neemt veel ruimte om de toestand in slachthuizen en de veehouderij te beschrijven en hoe ons vleesvoedselsysteem in elkaar zit. Dat is dermate aangrijpend dat ik soms moeite had verder te lezen. Al na 50 bladzijden kon ik geen vlees meer

eten zonder te denken aan wat er gebeurt met de dieren die we daarvoor slachten. Daarmee bewijst Trujillo dieren en het klimaat een dienst. Het is bijzonder slim om een spannend en ook grappig boek te schrijven, waarbij de lezer zichzelf de vraag stelt 'moet ik niet ook veganist worden?', en dan ook meteen alle tegenargumenten uit de weg te ruimen. Het boek heeft een prettige stijl, de korte zinnen lezen fijn. Dat het boek tempo mist en daardoor misschien niet het publiek krijgt dat de boodschap van Trujillo verdient, is een gemiste kans. Daarom zeg ik toch: lees dit belangrijke boek. ■

door Saar van Veelen

Meta Kehrer: van verpleegkundige naar hoofdinspecteur

door Ineke van Hofwegen • foto: Huygens Instituut

Meta Kehrer was hoofdinspecteur bij de politie in een tijd dat vrouwen bij de politie nog een uitzondering waren. Toen Meta 18 jaar oud was, was haar ideaal om er te kunnen zijn voor de man die zij zou trouwen en, zoals zij zelf schrijft 'geheel in diens werk hem, zoo mogelijk, daarin bij te staan en op geestelijk gebied van grooten steun te zijn'.

Haar leven verliep anders. Zij trouwde niet en ontwikkelde zich tot een feministe, die vond dat vrouwen een zelfstandige positie in de samenleving moesten hebben.

Meta werd op 28 oktober 1890 in de P.C Hooftstraat in Amsterdam geboren in een welvarende remonstrantse familie van negen kinderen. Zij beschreef het zelf als een gezellig gezin, waarin men veel stoeide en 'boomde'. Omdat haar ouders ook

voor de meisjes een goede opleiding belangrijk vonden, ging zij na de lagere school naar het gymnasium. En met de gedachte later een 'trouwe echtgenote' te worden volgde zij daarna een verpleegstersopleiding en werkte ze enkele jaren als verpleegkundige in het Wilhelmina gasthuis.

Na de overstap naar het medisch maatschappelijk werk kwam zij in 1923 in dienst bij de kinderpollitie en behaalde daar als eerste Nederlandse vrouw het diploma van politie-inspecteur. In die tijd werd er bij de

politie een nieuwe afdeling 'zedepollitie' opgericht en omdat het meer en meer gebruikelijk werd dat bij de politie de vrouwen de meer zorgende taken kregen toegewezen, vond men dat Meta er bij uitstek geschikt voor was om die afdeling vorm te geven.

En dat deed ze. Ze legde zich toe op het verhoren van vrouwen en kinderen, die slachtoffer waren en deed dat met tact, geduld en psychologisch inzicht, eigenschappen die volgens Meta bij vrouwen meer aanwezig zijn dan bij mannen. Ze

▲ Meta gaf vorm aan de destijds nieuwe afdeling zedenzaken

verwoordt dit als volgt: "Als vrouw kunnen we iets eigens brengen, waardoor deze mannelijke organisatie iets meer menselijks krijgt". Ze was er wel van overtuigd dat vrouwen bij de politie een andere rol hebben dan de mannen: "Wij moeten het werk van den man willen aanvullen, niet hem vervangen". Ze was er op tegen dat vrouwen alle soorten politiewerk zouden doen. Het geven van bekeuringen bleef iets voor de man.

Omdat Meta ongetrouwd bleef was het voor haar mogelijk op te klimmen binnen de organisatie. In 1946 kreeg ze de rang van hoofdinspecteur en werd ze presidente van de Vereniging van Vrouwelijke Hogere Politieambtenaren.

Als feministe streed ze voor gelijke rechten van mannen en vrouwen, waarbij ze er van overtuigd bleef dat vrouwen bijzondere kwaliteiten hebben die juist in bepaalde beroe-

pen tot hun recht komen. Ze werd een feministe die niet vocht voor gelijkheid, maar voor gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen. In 1951 ging Meta met vervroegd pensioen en tot haar overlijden in 1965 genoot ze van de vele reizen die ze maakte. Zo was ze als voorzitter van de Nationale Bond voor verpleegkundigen onder meer in Finland en in Israël.

In 1928 was Meta een van de oprichters van Soroptimistclub Noord Holland, de latere club Amsterdam. Ze bekleedde vele bestuursfuncties zowel in de club als landelijk, en zette zich actief in voor huisvesting van alleenstaande vrouwen, waaruit in 1964 het Louise Wenthuis in Amsterdam voortkwam. Alweer een boeiende vrouw uit het rijke archief van de Soroptimisten! ■

Bronvermelding:

- Artikel Meta Kehrer, pionier bij de politie, Annemarie Kloosterman, *De Nederlandse Soroptimist*, augustus-september 2006
- Resources Huygens Instituut, *vrouwenlexicon*

100xTrees4Life: The End

door Dietlindt Seijsener • foto's: privé

Wat hebben we, samen met Tree Aid en Ecosia (de sponsor van bomen) bereikt? Lees in dit stuk (dat ik schreef namens bestuur, projectteam en ambassadeurs van 100xTrees4Life) over de behaalde resultaten en de impact die de hulp heeft gehad op de vrouwen.

Noord-Ghana

Allereerst is een prachtig resultaat bereikt in Noord-Ghana, met de ruim 170.000 euro van de clubs in drie contracten met Tree Aid:

- 1.200 vrouwen opgeleid tot Groene Ondernemers. De vrouwen zijn betrokken bij en vinden werkgelegenheid in het planten en opkweken van sheabomen en het oogsten van de sheanoten;

- 3 coöperaties opgericht, gelegaliseerd door de landelijke overheid, de vrouwen getraind in bestuurlijke vaardigheden, bedrijfseconomische zelfstandigheid, en het vermarkten van producten met een kwaliteitskeurmerk. Ze zijn getraind in product-technische facetten en het omgaan met groepsdynamiek en samenwerking;

- aanschaf van 2 sheanoten-processingmachines;

- bouw en inrichting van 2 warehouses met training over voorraadbeheer;
- aanschaf van 2 grote driewielers, voor transport van goederen en mensen;
- verstrekken van brandstofzuinige kooktoestellen en training aan kleine groepjes om hiermee te koken en de kennis weer door te geven.

Tegenvallers

Maar, zoals wel vaker in deze landen, waren er ook tegenvallers: zoals grote droogte die de zaailingen verdorde, de moeilijk begaanbare wegen tussen de dorpen en velden en een trage start van de bouw van het eerste warehouse.

Impact voor de vrouwen

Wat is de impact voor de vrouwen zelf geweest? Jonathan Naaba, de projectmanager ter plekke, vroeg het een aantal van hen. Nubi Ndiinansi is een 'fysiek uitgedaagde vrouw' zoals zij het zelf omschrijft. "Deel uitmaken van de sheanoten-processing commissie", zo zegt ze, "heeft mijn leven veranderd. Als notenmaler heb ik nu een betrouwbare bron van inkomsten, waardoor ik mijn leefomstandigheden kan verbeteren en mijn familie kan ondersteunen. De bijdragen van de Nederlandse Soroptimisten en Tree Aid", zo vervolgt Nubi, "hebben niet alleen mijn leven verbeterd, maar dat van onze hele gemeenschap". Benyando Manoti: "Onze droom is realiteit geworden! Dank aan Tree Aid en Soroptimisten!" "We verdienen nu een eerlijk loon, leren nieuwe vaardigheden en kunnen onze families ondersteu-

nen op een manier die we nooit voor mogelijk hebben gehouden! Onze kinderen kunnen naar school, onze gezondheid is verbeterd, onze gemeenschap is sterker geworden." Een andere vrouw uit het project, Kangmandack Mboani, vertelt welke verandering de nieuwe, brandstofarme kooktoestellen hebben gebracht. "We gebruiken minder hout, het koken gaat sneller en ze veroorzaken minimaal rook in onze omgeving." In het project is steeds een kleine groep vrouwen getraind in het gebruik van deze kooktoestellen, die als ambassadeurs deze kennis verder verspreid hebben. In totaal

worden 1.500 van deze vernieuwde kooktoestellen verstrekt. Minder houtverbruik betekent voor de vrouwen meer tijd en minder houtkap.

Enthousiasme

Maar niet alleen de vrouwen die deel hebben genomen aan dit project willen zich uitspreken. Ook de 'chief' van de Gmanfudo gemeenschap, een van de dorpen in het gebied van het project, wil van zich laten horen. Kopiin Konbapii: "De faciliteiten zoals een warehouse, het sheanoten-verwerkingscentrum en de grote driewielers hebben ons leven

▲ De nieuwe kooktoestellen verbruiken minder hout

getransformeerd. Onze armoede is afgenomen, de empowerment van onze mensen is toegenomen. Door deze middelen effectief in te zetten en de ontwikkeling en begeleiding te omarmen, is er een 'brighter future' voor iedereen in ons dorp weggelegd."

Het vervoer

De twee al eerder aangeschafte driewielers worden ingezet voor vervoer van producten, het vervoeren van groepsleden naar bijeenkomsten en het genereren van extra inkomsten voor de coöperaties. Ze worden gebruikt in de gemeenschappen Manyini en Mafudo. Vrouwelijke bestuurders kregen een training in het juiste gebruik van de driewielers. Verder kregen zij basisgereedschappen en veiligheidsmiddelen, zodat ze blijvend gebruikt kunnen worden. Een van de wensen is om er nog twee aan te kunnen schaffen, om de coöperaties verder te versterken bij hun operationele bezigheden.

Vrouw-man verhoudingen

Vrouwen kregen in de gemeenschappen van dit project gelijke kansen als mannen om leiderschapsrollen op te pakken. Mannen ondersteunen vrouwen in hogere posities, zoals penningmeester of voorzitter van de coöperaties. In de twee processingcentra zijn vijf van de acht managementleden vrouw. Terwijl vrouwen de sheanoten-machine bedienen en onderhouden, ondersteunen de mannen met fysiek werk zoals sjouwen, stallen en opslaan van de oogst. Twee warehouses, elk ontworpen, gebouwd en ingericht voor de opslag van 75 ton aan oogst zijn zo in gebruik genomen. Het eerste

warehouse werd in de Manyini-gemeenschap gebouwd. Inmiddels is ook het tweede opslaghuis in de Mafudo gemeenschap, opgeleverd en geschilderd.

Zijn nu alle dromen vervuld?

Onze stichtingsrekening heeft, na het tekenen en betalen van het contract voor het derde jaar, nog een bedrag over. Clubs en individuele leden hebben eind vorig jaar ook extra gedoneerd voor twee extra driewielers, die we bij het derde contract niet konden financieren. Eind december is er opnieuw overleg geweest met de vrouwen, omdat het beschikbare bedrag de aanschaf van twee driewielers ruim oversteeg. De vrouwen van de coöperaties willen dolgraag twee handpompboorgaten met zonnepompen. Een recente en verrassende donatie van SI club Leeuwarden-Noorderlicht maakt de droom voor een tweede solarpomp voor de vrouwen in Noord Ghana toch mogelijk!! Met dit aanvullende contract voor € 12.600,- komen we in totaal op

zo'n kleine € 185.000,-. We hebben met elkaar dromen waargemaakt en de levens van 1.200 vrouwen en hun gezinnen en dorpen versterkt.

Ter afronding

Dromen zullen er altijd blijven. Maar veel hebben we al kunnen vervullen. Ook in Nederland is veel gebeurd. Van de 81 betrokken clubs zijn er 33 actief in hun eigen omgeving geweest door uitdragen van bewustwording over belang van bomen en een groene omgeving, het planten van bomen en andere acties. Daar hebben de clubs diverse externe partners bij betrokken: begin van nieuwe samenwerkingen en nog meer zichtbaarheid? Dit alles is ook gelukt met de inzet van ons hele team, dat was een fijne samenwerking! Wie weet komen we nog met een vervolg...

Alle clubs en leden, dank voor jullie fantastische bijdrage aan en inzet en enthousiasme voor het slagen van dit project, gericht op vrouwen en hun empowerment! ■

▲ Eén van de sheanotenprocessingmachines

Elkaar de maat nemen, of...?

Zelden zoveel commentaar op een film voorbij zien komen als over *Babygirl* van Halina Reijn. Mij viel het in al die opiniestukken op hoezeer de bezoeker de eigen verwachtingen meeneemt en de film dan tegen de lat van die eigen verwachtingen legt (en dat het vooral commentaar van vrouwen op vrouwen was).

Ik ging kijken met 7 vrouwen (en een man) van het door onze Soroptimistclub Delft opgerichte Vrouwen in Delft platform. Wat hebben we genoten, niet in het minst van ons nagesprek. Zó boeiend om de tijd te nemen om elkaars ervaringen met de film te delen.

Twee van de vrouwen zijn slachtoffer geweest van seksueel geweld. Wat zij eruit oppikten was de therapeutische werking van de affaire - het hielp de CEO om van haar trauma's af te komen (wat met allerlei therapieën niet lukte). Dat perspectief had ik nog in geen enkel stuk voorbij zien komen!

Het zette mij aan het denken. Hoe gaan wij eigenlijk met elkaar om in onze clubs? Zijn we ons bewust van onze (onuitgesproken) verwachtingen? Of zijn we echt nieuwsgierig naar het perspectief van de ander? Staan we open om ons te laten verrassen en verrijken door een ander geluid? Food for thought!

Wouke Lam

Wouke
aan het
woord...

De Soroptimist

De Soroptimist is het magazine voor Soroptimisten in Nederland, Suriname en Curaçao. Het magazine verschijnt drie keer per jaar.

DEADLINES EN VERSCIJNINGSDATA 2025

zomernummer (digitale uitgave)
deadline copy 8 juni,
verschijnt 16 juli

najaarsnummer (gedrukt exemplaar)
deadline copy 8 september,
verschijnt 30 november

REDACTIE-ADRES redactie@soroptimist.nl

REDACTIE
Marga Akkerman (eindredactie),
Lydia Bongenaar, Marilse Eerkens,
Ineke van Hofwegen, Koos Kingma,
Saar van Veelen

VORMGEVING Vincent Smits

ADVERTENTIES
Mogelijkheden en tarieven op
aanvraag via redactie@soroptimist.nl

PRODUCTIE De Toekomst, Hilversum

Wil je lid worden of meer informatie?
Kijk op www.soroptimist.nl

Volg ons op LinkedIn, Instagram en
Facebook.

Het bureausecretariaat Unie van
Soroptimistclubs is bereikbaar via:
info@soroptimist.nl

www.soroptimist.nl
www.soroptimisteurope.org
www.soroptimistinternational.org

ISSN: 1878-8742

Verder kijken...

1
pag 4-7

**Inspirada 2025 Rotterdam
Website Simavi**
<https://simavi.nl>

2
pag 4-7

**Inspirada 2025 Rotterdam
Info, aanmelden en doneren**
<https://www.soroptimist.nl/hoek-sche-waard-ijsselmonde/activities-local/inspirada-2025-in-rotterdam/>

3
pag 4-7

**Inspirada 2025 Rotterdam
Marie Muntendamfonds**
<https://www.soroptimist.nl/wie-zijn-wij/fondsen/marie-muntendam-fonds/>

4
pag 11

**Inspirada 2025 Rotterdam
Promotiefilm**
<https://www.youtube.com/watch?v=pAalfm8QOU&t=3s>

5
pag 8-10

**Netwerk voor getroffen
van seksueel geweld
E-mail Sonja Graansma**
sonjagraansma@live.nl

6
pag 11

**Vrouwenrechtswinkel Amsterdam
Inschrijven nieuwsbrief**
www.clara-wichmann.nl
(onderaan de pagina)

7
pag 12-14

**Vrouwenfonds
E-mail**
vrouwenfonds@soroptimist.nl

8
pag 16-17

Vrouwen & beleggen
www.beleggenvoorvrouwen.nl

9
pag 16-17

**Vrouwen & beleggen
Instagram Sharon Ratsma**
<https://www.instagram.com/beleggenvoorvrouwen.nl/>

10
pag 20-22

Afghanistan - Husna Jalal
Linkedin pagina van de stichting
Women for Change International

11
pag 20-22

Afghanistan - Husna Jalal
Website Young Afghan Womens
Movement

12
pag 26-28

**Irak - Yazidi@school
Linkedin 'Yazidi@school'**
<https://nl.linkedin.com/in/yazidi@school-799583289>

13
pag 26-28

**Irak - Yazidi@school
E-mail algemeen**
yazidi@school@gmail.com

14
pag 26-28

**Irak - Yazidi@school
E-mail Angela Smits**
Angelasmits5@gmail.com

15
pag 26-28

**Irak - Yazidi@school
Documentaire Jezidi vrouwen**
https://npa.nl/start/serie/2doc/seizoen-10_1/2doc-jezidi-vrouwen-dochters-van-de-zon

Gelezen...

"In Nederland lopen 4200(!) meisjes het risico om de komende jaren gewelddadig besneden te worden."

Lale Gül in De Telegraaf 15-2-2025

"Voor het eerst in de geschiedenis van Vaticaanstad is een vrouw er de baas."

Mark Leijendekker in FD 28-2-2025